

כריסטינה בוסטה: ארבעה שירים

★

חיש נגרים המים מן ההרים,
אך למודי-אבנים וקפדנים.
בין הסלעים
בגמישות בוחנים
התנגדות העולם והקשיים.

★

החרף הזדעף וסער
סבל אומר סבל
והשלג הוא שלג ולא אחר
דקר של קרח מבקע לשוננו.
גם המלאך מנחם אנטארקטית.

המורשה

בטרם את דנופה ידעתי,
על שפת ירדן עמדתי.
שנברון גן הדור היה,
אך המלאך לשרש
רק מבעד לעלות הר-הזיתים

מעל גולגתה צפיתי
את נוף האדם
בטרם את וינה מקלנברג אראה.
והחמורים, העוברים חדרי לבי,
עוד המה באים משם,
מן הארץ הקדושה.

ארץ הפקר

הבארות סתומות.
לא אוכל כאברהם קדמך
אינני אלוני-ממרא.

אני ארץ-הפקר שלך.
אם אוהב קוצים אמה,
הרי כל הארץ לפניך
אך המים יבואו רק בחפרך

למה-לך מלאך עזר-כנגד.
בוא פדשא.
אשר מפדים לא ישתה.
נוריק עד מאד זה את זה.